

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 45/12
Люксембург, 19 април 2012 г.

Заключение на генералния адвокат по дело C-22/11
Finnair Oyj/Timy Lassooy

Според генералния адвокат г-н Bot въздушният превозвач е длъжен да обезщети пътниците, когато им е отказан достъп на борда поради реорганизация на полета им вследствие на стачка на летището, която е проведена два дни по-рано и е засегнала предишен полет

Въздушният превозвач може да се освободи от това задължение само когато отказаният достъп на борда е обоснован с причини, свързани с личното положение на пътниците

Когато на пътник се откаже достъп на борда против неговата воля въздушният превозвач е длъжен съгласно правото на Съюза¹ да му окаже помощ и да му плати обезщетение във фиксиран размер. Отказаният достъп на борда се определя съгласно правото на Съюза като отказ да се превозват пътници с даден полет, въпреки че те надлежно са се представили за качване на борда, освен в случаите, когато има основателни причини да им се откаже достъп на борда, като например причини, свързани със здравето, безопасността или сигурността, или неподходящи документи за пътуване.

Поради стачка на персонала на летището в Барселона (Испания) на 28 юли 2006 г. се налага да бъде отменен извършваният от авиокомпания Finnair редовен полет Барселона—Хелзинки в 11,40 ч. Ето защо Finnair решава да реорганизира полетите си, за да не се налага пътниците от този полет да чакат прекалено дълго.

Така тези пътници са превозени до Хелзинки (Финландия) с полета на следващия ден — 29 юли 2006 г. в 11,40 ч., както и със специално предназначен за тази цел полет в 21,40 ч. на същия ден. В резултат на тази реорганизация част от пътниците, които си купили билет за полета на 29 юли 2006 г. в 11,40 ч. е трябвало да изчакат до 30 юли 2006 г., за да стигнат до Хелзинки с редовния полет в 11,40 ч. и с полет в 21,40 ч., който също е предназначен специално за тази цел. Освен това някои пътници като г-н Lassooy, които са си купили билет за полета на 30 юли 2006 г. в 11,40 ч. и които надлежно са се представили за качване на борда, заминават за Хелзинки със специалния полет в 21,40 ч.

Тъй като счита, че Finnair му е отказала достъп на борда г-н Lassooy предявява иск пред финландските юрисдикции за осъждане на авиокомпанията да му плати предвиденото в европейската правна уредба обезщетение във фиксиран размер от 400 EUR за полетите на територията на Общността над 1500 километра.

Korkein oikeus (Върховен съд, Финландия), сезиран да се произнесе като последна инстанция, има съмнения относно понятието „отказан достъп на борда“ и по този повод отправя запитване до Съда.

В представеното днес заключение генералният адвокат г-н Yves Bot подчертава преди всичко, че **понятието за отказан достъп на борда трябва да се тълкува разширително и не може да се ограничава до продажбата на повече билети от наличните места.** Този

¹ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

извод следва не само от подготвителните работи по приемането на европейската правна уредба в тази област, но и от преследваната от нея цел, а именно гарантирането на високо равнище на защита на въздушните пътници.

Ако се приеме обаче, че понятието за отказан достъп на борда обхваща само случаите на продажба на повече билети от наличните места, би се стигнало до лишаване от всякаква защита на пътниците, които се намират в положението на г-н Lassooy. Всъщност полетът, за който г-н Lassooy е имал резервация, е бил извършен в предвидения час и ден. Следователно, ако се приеме, че на г-н Lassooy не е отказан достъп на борда, той не би могъл да се позове нито на разпоредбите, приложими за отмяната на полет, нито на тези които се отнасят до закъсненията. Така той не би попаднал в нито една от категориите, които му позволяват да се ползва от мерки за защита на въздушните пътници, на които се причинява сериозно безпокойство и неудобство. Следователно въздушният превозвач не би бил длъжен нито да му плати обезщетение за причинената вреда, нито дори да му окаже помощ, тоест на място да задоволи непосредствените нужди на този пътник. Последният би се оказал напълно изоставен, което би било в пълно противоречие с преследваната от европейската правна уредба цел да се гарантира високо равнище на защита на въздушните пътници. Това също така би могло да подтикне някои въздушни превозвачи към неизпълнение на техните задължения, тъй като би било лесно да се позоват на реорганизация на полетите си или на всякакви други причини, различни от продажбата на повече билети от наличните места, за да откажат достъп на борда на пътник и да избегнат да му платят обезщетение или пък да положат грижи за него.

По-нататък генералният адвокат счита, че **„отказаният достъп на борда“ не може да бъде обоснован с причини, свързани с реорганизацията на полетите вследствие на извънредни обстоятелства**, като стачка на летището. Според генералния адвокат отказаният достъп на борда на пътници **може да бъде обоснован само с причини, свързани с личното положение на тези пътници**.

Всъщност **отказаният достъп на борда** е индивидуална мярка, взета едностранно от въздушния превозвач по отношение на пътник, който обаче отговаря на всички необходими условия за достъп на борда. Тази индивидуална мярка няма да е едностранна само ако самият пътник извърши нарушение, например като представи невалидни документи за самоличност или пък с поведението си постави в опасност сигурността на полета и/или на останалите пътници — например ако е в нетрезво състояние или е агресивен. В такива случаи вината за решението да му бъде отказан достъп на борда е на пътника и той не може да претендира за никакво обезщетение, нито за каквито и да било грижи. В замяна на това решението да се откаже достъп на борда, основано на доводи, които изобщо не са свързани със съответния пътник, не може да води до лишаването му от всякаква защита.

От друга страна, като се има предвид, че Finnair не може да носи отговорността за стачката на летището в Барселона, този въздушен превозвач има право, ако смята, че не следва да понася последиците от тази стачка, да иска обезщетение от лицата, които отговарят за това в съответствие с приложимото национално право.

Подобно тълкуване **не противоречи на принципа на равно третиране**, въпреки че пътникът, на който въздушният превозвач отказва достъп на борда поради извънредни обстоятелства, би могъл да се окаже в по-благоприятно положение в сравнение с пътника, чийто полет е отменен или закъснял поради такива обстоятелства, доколкото първият се обезщетява, а вторият не. Така принципът на равно третиране изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано. Пътниците, които са пострадали от отмяна или закъснение на полет обаче, не се намират в същото положение като пътниците, на които въздушният превозвач е отказал достъп на борда. Всъщност, ако отказаният достъп на борда засяга един или няколко пътника, при отмяна или закъснение на полет всички пътници са еднакво засегнати и потърпевши.

Освен това, когато отмяната или закъснението на полет се дължи на извънредни обстоятелства, въздушният превозвач не е длъжен да плаща предвиденото в правото на Съюза обезщетение, доколкото този превозвач не е имал никакъв контрол върху събитията. Случаят обаче не е такъв, когато на пътника е отказан достъп на борда след реорганизация на полетите по решение на въздушния превозвач поради извънредни обстоятелства. Само с това свое решение въздушният превозвач причинява безпокойство и неудобства на един или няколко пътника, които са избрани напълно произволно. Поради това, тъй като въздушният превозвач е отговорен за причинената вреда, обезщетението се дължи с цел той да бъде възпрян от използване на такава практика и да предпочете апелирането към доброволци, които приемат да се откажат от резервациите си.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключениеето на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова 📞 (+352) 4303 3708